

Väited ja peamised argumendid

Komisjon on seisukohal, et veevarustusteenused hõlmavad pinna- või põhjavee võtmist, vee tõkestamist, tagavaraks varumist, töötlemist ja jagamist ka hüdroelektrienergia tootmise, laevatamise ja üleujutuste vastu kindlustamise eesmärkidel. Lisaks kuulub veevarustusteenuste hulka ka oma tarbeks kasutamine.

Kostja poolt mõiste „veevarustusteenused“ kasutamine on vastuolus direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 9. Kostja välistab direktiivi tähenduses veevarustusteenuste kohaldamisalast sellise veevarustusteenuse, nagu vee tõkestamine hüdroelektrienergia tootmise, laevatamise ja üleujutuste vastu kindlustamise eesmärkidel. Niisugune kitsas tõlgendus ei ole kooskõlas direktiiviga 2000/60/EÜ, seab kahtluse alla direktiivi 2000/60/EÜ artikli 9 tõhususe ning ohustab seega direktiivi eesmärkide saavutamist.

Tõsi on see, et liikmesriikidel on teatav kaalutlusruum jätta direktiivi 2000/60/EÜ artikli 9 alusel katmata veevarustusteenuste kulud. Eelkõige võivad liikmesriigid arvesse võtta kulude katmise sotsiaalseid, keskkonnavalaseid ja majanduslikke tagajärgi ning geograafilisi ja kliimatingimusi. Lisaks võib liikmesriik direktiivi 2000/60/EÜ artikli 9 lõike 4 alusel otsustada mitte kohaldada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 9 lõike 1 teise lause sätteid veehinna kujundamise poliitika ja veevarustusteenuste kulude katmise suhtes. Selle eelduseks on asjaolu, et tegemist on liikmesriigis senise tavaga ning see ei sea ohtu käesoleva direktiivi mõtet ja eesmärkide saavutamist.

(¹) ELT L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275.

20. novembril 2012. aastal esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-527/12)

(2013/C 26/68)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche ja F. Erlbacher)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et võimaldada komisjoni 14. detsembri 2010. aasta otsuse 2011/471/EL, mis käsitleb Saksamaa poolt Biria kontsernile antud riigiabi C 38/05 (ex NN 52/04)

(teatavaks tehtud numbri K(2010) 8289 all), (¹) kohest ja tõhusat täitmist nõudes antud riigiabi tagasi, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud ELTL artiklist 288, artikli 108 lõikest 2, tõhususe põhimõttest, nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (²), artikli 14 lõikest 3 ja nimetatud komisjoni otsuse artiklitest 1, 2 ja 3 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Kuna Saksamaa Liitvabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et võimaldada komisjoni 14. detsembri 2010. aasta otsuse 2011/471/EL, mis käsitleb Saksamaa poolt Biria kontsernile antud riigiabi C 38/05 (ex NN 52/04) (teatavaks tehtud numbri K(2010) 8289 all), kohest ja tõhusat täitmist nõudes antud riigiabi tagasi, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud ELTL artiklist 288, artikli 108 lõikest 2, tõhususe põhimõttest, nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, artikli 14 lõikest 3 ja nimetatud komisjoni otsuse artiklitest 1, 2 ja 3 tulenevaid kohustusi.

Komisjon on seisukohal, et kostja valitud vahend riigiabi tagasinõudmiseks, nimelt tsiviilõigusliku nõude ja sellele järgnev sooritushagi esitamine Saksa tsiviilkohtutesse, ei ole sobiv selleks, et võimaldada komisjoni otsuse kohest ja tõhusat täitmist. Teise võimalusena väidab komisjon, et kostja ei ole kasutanud komisjoni otsuse täitmiseks esialgset tagaselaotsust hagi esitamise päevani.

(¹) ELT L 195, lk 55.

(²) EÜT L 83, lk 1.

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 21. novembril 2012 esitatud apellatsioonikaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 13. septembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-404/10: National Lottery Commission versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-530/12 P)

(2013/C 26/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: P. Bullock, F. Mattina)

Teine menetlusosaline: National Lottery Commission

Apellandi nõuded

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— mõista ühtlustamisemeti kohtukulud välja National Lottery Commissionilt (hageja Üldkohtus).

Väited ja peamised argumendid

Ühtlustamisamet esitab kolm väidet: (i) kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 76 lõike 1 rikkumine, (ii) Siseturu Ühtlustamise Ameti õiguse olla ära kuulatud rikkumine ja (iii) faktide ilmselge vastuolu ja moonutamine, mis mõjutas vaidlustatud kohtuotsust.

Esimene väide jaguneb kaheks osaks. Esiteks rikkus Üldkohus kaubamärgimääruse artikli 76 lõiget 1, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus seoses kaubamärgimääruse artikli 53 lõikega 2 ja rakendusmääruse⁽²⁾ eeskirjaga 37 kohtuasjas Elio Fiorucci, osas milles Üldkohus tugines siseriiklikule sättele, täpsemalt Itaalia tsiviilkoodeksi artiklile 2704, millele pooled ei olnud viidanud ja mis seega Ühtlustamisametis toimunud vaidluse eseme hulka ei kuulunud. Teiseks rikkus Üldkohus kaubamärgimääruse artikli 76 lõiget 1 osas, milles ta tugines siseriiklikule kohtupraktikale, täpsemalt eespool mainitud Corte Suprema di Cassazione 14. juuni 2007. aasta otsus nr 13912, millele on viidatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 32 ja millele pooled ei olnud viidanud ning mis seega Ühtlustamisametis toimunud vaidluse eseme hulka ei kuulunud.

Teine väide puudutab ühtlustamisemeti õiguse olla ära kuulatud rikkumist osas, milles talle ei antud võimalust esitada oma seisukohta seoses Corte Suprema di Cassazione otsust puudutavate menetluslike ja sisuliste aspektidega. Oleks ühtlustamisametile see võimalus antud, ei saa välistada, et Üldkohtu põhjendused ja järeldus oleks olnud teistsugused.

Kolmas väide puudutab faktide ilmselget vastuolu ja moonutamist, mis mõjutas Üldkohtu põhjendusi ja järeldust. Ühtlustamisamet leiab, et Üldkohus mõistis valesti ja moonutas ühtlustamisemeti analüüsi ning samuti National Lottery Commissioni enda argumente ja ei arvestanud asjaolu, et ühtlustamisamet kohaldas Itaalia õigusele vastavalt õiget õiguslikku standardit,

kui järeldas, et National Lottery Commission ei olnud esitanud tõendeid selle kohta, et 1986. aasta lepingul asunud postiameti templil olev kuupäev ei olnud määrav.

-
- (¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).
- (²) Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189).

23. novembril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-532/12)

(2013/C 26/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: P. Hetsch, O. Beynet, A. Tokár)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole jõustanud vajalikke õigus- ja haldusnorme, et järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/81/EÜ, millega kooskõlastatakse teatavate kaitse- ja julgeolekuvaldkonnas ostjate poolt sõlmitavate ehitustööde ning asjade ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise kord ja muudetakse direktiive 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ⁽¹⁾ või igal juhul ei ole nendest komisjonile teatanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artikli 72 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— määrata Luksemburgi Suurhertsogiriigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks summas 8 320 eurot päevas alates käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamise päevast;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2009/81/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 21. augustil 2011.

(¹) ELT L 216, 20.8.2009, lk 76.